

var et godt Forhold tilstede. Jeg tror nu, at dersom Vædringsforlaget vedtages, vil det stille sig ganske anderledes; der vil da være et Thermometer, som meget bedre vil vise Kulde- eller Varmegraden; thi naar der i Lovforlaget staar, at Noget straffes, hvis han forsætlig eller af Mangel paa pligtfuldig Agtpaagivenhed undlader at vise sin Overmand de befalede Tegn paa Hæder, kan vedkommende Befalingsmand ikke af disse Tegn slutte Noget omhelst med Hensyn til, om han er vel set af sine Undergivne eller ikke. Er det derimod en fri Sag, er det min Mening, at den Undergivne, som virkelig har Agtelse og Værbødhed for vedkommende Foresatte, altid vil vide at opføre sig, som det hæmmet sig ikke alene en Undergivne, men en hver som helst dannet Mand. Dernæst mente det ærede Medlem, at man gjorde Indgreb i administrative Rettigheder ved at skrive et Tjenestereglement, hvad ogsaa den høitærede Krigsminister omtalte. Jeg har nu ikke forstaaet Forlaget saaledes, idet det nærmest angaar de Overordnede, og ikke de Foresatte. Lovforlaget har helt igennem holdt en Skjellinie imellem Foresatte og Overmænd, og jeg for mit Vedkommende skulde ikke finde det forunderligt, om man, hvis Vædringsforlaget, som jeg haaber, vedtages, kunde til tredie Behandling faae Bestemmelsen ændret noget netop i den Retning, den ærede Minister attraaede. Jeg maatte nemlig forstaa ham saaledes, at det ikke saa meget var den Menige, han var bange for, men at han snarere var bange for Manden i Officerkorpset, og der er vist Intet til Hinder for at gjøre en Forandring i denne Retning til 3die Behandling. — Det ærede Medlem for Randers (N. W. Jensen) havde imidlertid endnu en Grund, som han opstillede i Form af Spørgsmaal til Medlemmene, idet han sagde: Hvorledes skal den Undergivne handle inde paa Kasernen, naar en Overmand kommer ind? Maa han da blive siddende? Vi skulle nu huffe paa, hvilken Bidde dette Begreb „Overmand“ har, hvor mange forskjellige Overmænd den Menige har. Naar en saadan fra en anden Afdeling, maaske fra en anden Provinds, kommer ind paa Kasernen, er det ikke let for den Menige at vide, om han skal reise sig op, med mindre han skal reise sig for enhver Stomager eller Stræder, der kommer ind paa Kasernen, og tro i dem at se sine Overmænd. Jeg er imidlertid overbevist om, at han altid vil vide at reise sig for den Foresatte, og jeg tror, at vi bestemt maa holde Grændsen mellem Foresatte og Overmand. Den ærede Minister indrømmede selv overfor dette Spørgsmaal, at det er meget vanskeligt for den indkaldte Værnepligtige, efter at en eller anden Overmand er fremstillet for ham, at kunne kjende ham, og det syntes mig at være en Grund mere til at gjøre en Forandring i dette Forhold, saaledes, at han ikke skal kunne straffes, naar han imod sin Villie,

fordi han ikke kjender den Paagjældende, undlader at hilse ham. Naar den ærede Minister vil se Begrundelsen i Betænkningen, vil han finde, at man netop har tænkt paa Mandskabet, og ikke paa Officerkorpset, idet det hedder: „Flertallet har anset det for uhensigtsmæssigt at foreskrive særlig Straf for Undladelse af at vise Tegn paa Værbødhed, undtagen naar de Foresatte ere i Uniform og saaledes kjendelige for Mandskabet.“ Dette Ord „Mandskabet“ tyder netop paa, at man ikke har tænkt paa Officerkorpset. Udvalget vil vist ikke have Noget imod, at Bestemmelsen bliver bibeholdt for Officerer, for hvem Vanskeligheden ikke vil være saa stor som for de indkaldte Værnepligtige, der ikke kunne være saaledes inde i Forholdene, som Befalingsmandspersonalet bør være. — Dernæst udtalte den ærede Minister med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 72 b., at han vilde fraraade dets Vedtagelse, hvorimod han tilraaede at stemme for Vædringsforlaget under Nr. 73, der forandrer Ordet „Hæder“ til „Respekt“. Jeg har nu troet, at den ærede Minister for sit Vedkommende havde, hvad jeg har været ham taknemlig for, gjort Alt for at faae danske Ord satte istedetfor fremmede, navnlig istedetfor saadanne, som i meget høi Grad kunne misforstaaes, hvilket gjælder om Respekt, efter hvad vi have hørt af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. W. Jensen). Den ærede Minister har i sit Forslag selv brugt Ordet „Hæder“ istedetfor „Respekt“, og Udvalgets Flertal har foreslaaet dette forandret til „Værbødhed“. Jeg vil henstille til Thinget, om man ikke, baade for det Sprogliges og for selve Menningens Skyld, kunde vedtage Vædringsforlaget under Nr. 72 b. Dette skal jeg sluttelig anbefale faa velsom Forlaget under Nr. 72 a.

Thomsen: Jeg skal ikke forlange Diskussionen, men da den ærede Minister gjorde mig opmærksom paa, at jeg havde glemt at motivere et af de Forslag, hvoraf jeg er særlig Forslagsstiller, skal jeg tillade mig at oplyse, at Harsagen til, at Vædringsforlaget under Nr. 50 er blevet stillet, er den, at der i Udvalget er fremstaaet en Tvivl om, hvorvidt Ordet „Krigstjenesten“ i § 81 ikke mulig kunde misforstaaes saaledes, at det kun gjaldt om Tjeneste under Krig. Da nu den paagjældende Rømningsforsøelse selvfølgelig kan begaaes i Tjenesten saavel i Fred som i Krig, troede jeg det hensigtsmæssigt at erstatte Ordet „Krigstjenesten“ med „Militærtjenesten“; det er den eneste Hensigt, dette Vædringsforslag har.

Bertelsen: Jeg skal fatte mig ganske kort, men jeg har dog ikke troet helt at kunne undlade at udtale mig angaaende nogle enkelte Vædringsforslag, da det, der har bevæget mig til at være med som Forslagsstiller af dem, ikke er udtalt i Betænkningen. De Vædringsforslag, jeg saaledes